

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

"ENAKOPRAVNOST"

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-12
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
SUBSCRIPTION RATES (CENE NAROCNINI)

By Carrier in Cleveland and by Mail Out of Town:
(Po raznašalcu v Clevelandu in po pošti izven mesta):

For One Year — (Za celo leto)	\$6.50
For Half Year — (Za pol leta)	3.50
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.00

By Mail in Cleveland, Canada and Mexico:
(Po pošti v Clevelandu, Kanadi in Mehiki):

For One Year — (Za celo leto)	\$7.50
For Half Year — (Za pol leta)	4.00
For 3 Months — (Za 3 mesece)	2.25

For Europe, South America and Other Foreign Countries:
(Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države):

For One Year — (Za celo leto)	\$8.00
For Half Year — (Za pol leta)	4.50

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

Harold Laski:

K ZADEVI DR. JUANA NEGRINA

Med najbolj klaverne stvari je treba prištevati nesporazumevanja med narod, ki izvirajo iz nezaupanja do demokracije same. Eno takih dejanj je prepoved angleške vlade, ki je prepovedala dr. Juanu Negrinu, zdajšnjemu predsedniku republikanske španske vlade, nagovor preko radia, naslovljen protifašističnemu shodu v New Yorku. To je eno tistih zabitih, ozkosrčnih dejanj, katera je sicer mogoče razložiti, ki pa so in ostanejo neodpušljiva. Lahko je reči, da Anglija ne more dovoliti vsakomur, da govori preko radia v New York, toda jasno je obenem, da dr. Juan Negrin ni "kdorkoli" . . .

Dr. Juan Negrin je eden najbolj odličnih špancev, kar jih živi. Hrabro se je boril proti diktatorju Francou, katerega nista podpirala, kot nam je zdaj postalo jasno, le Hitler in Mussolini, temveč tudi Chamberlain in—da tega ne pozabimo—Anthony Eden. Slično je bil podpiran tudi od francoske vlade in—v hudem protislovju s tradicijo Zedinjenih držav—od predsednika Rooseveltva samega.

Danes pa je vsakomur jasno, da je bila zmaga generala Francoa, obenem z italijansko invazijo Abesinije, overtura tragične drame, ki je zanimala sedanji velikanški obče-svetovni in splošni požar.

Dr. Juan Negrin je živel vsa ta zadnja leta v izgnanstvu v Londonu. Življenje mu je bilo včasih zelo težko. Kljub temu je molčal, čeravno mu je moralo biti težko. Mesto preko radia, je moral poslati svoj nagovor brzojavno. Njegova poslanica je polna modrosti in veličine. Ničesar ni prosil, ničesar zahteval. Povedal je le, da demokracija Španije nadaljuje svojo borbo v cilju, da podere pošastno Francovo tiranijo.

Kaj je v tem takega, da bi se bilo treba bati? Seveda, Franco ne bi bil navdušen. Churchill pa je izjavil, da je Franco velikodušen napram Zedinjenim narodom. Pripomniti je treba, da je bil precej bolj velikodušen napram silam osišča kot napram kateremu koli med Zedinjenimi narodi.

Celo Sir Samuel Hoare je dejal, da so bila leta, katera je prebil kot ambasador v Španiji, nekakšna mora, čas, v katerem se je vedno čutil obdanega od nemških špijonov. Brez nadaljnjega je jasno, da ona dobro volja, katero je pokazal Franco napram Churchillu, ni izvirala iz njegove naklonjenosti zaveznikom, temveč edino le iz srtahtu, kaj bo z njim in njegovim režimom, ako se zaplete v vojno. Njegova takozvana nevtralnost je bila le manjše zlo.

Iz teh razlogov sem prepričan, da je bilo dr. Negrinu prepovedano govoriti na radiu prvič radi tega, ker je Churchill odločen ohraniti Evropo tako kot je, "tradicionalno," kot jo sam tako rad imenuje, in drugič, ker je Vatikanu mnogo na tem, da se to njegovo oporišče—eno zadržaj, ki so še preostala v modernem svetu—ne razbije v teku sedanjih dogodkov.

Toda, treba je razumeti, da je španski republikanec resničen in nedeljiv del evropskega odporne gibanja—onega gibanja ki se je kot francoski ali belgijski "maquis," kot grški EAM-pokret, ali kot narodne sile maršala Tita v Jugoslaviji borilo s toliko hrabrosti in požrtvovanja na strani zaveznikov.

Vse te sile so se borile proti fašizmu v vseh njegovih zunanjih oblikah in tudi zato, da se ga izkorenini popolnoma. Trdno so odločene doseči ta cilj. Vsem tem pokretom odpora je postalo jasno, da bodo dosegli svoj cilj le, ako spremene temelje socialnega ustroja svojih dežel in enkrat za vselej napravijo konec razmeram tistih posebnih privilegijev, ki so s toliko težo pritiskala na življenje ljudskih mas v vseh teh deželah.

To pa je ono, česar Churchill ne more trpeti, kar je v njegovih očeh tako zlobno in hudobno. Churchill je demokracija odvrtna kadar ima zavirane rokave. Zanj je demokracija le takrat sprejemljiva, kadar je vi-

Nekoliko besed

Slika iz prijaznosti posodil "Cleveland Press"

John Bostjancich in njegova žena, ki sta se nahajala v nemškem koncentracijskem taborišču v Franciji, iz katerega sta bila osvobojena, ko so bili Nemci izgnani iz omenjene dežele. Mr. Bostjancich je bil rojen v Ameriki, starši so ga kot otroka odvedli v domovino in je bival v Belgradu, ko se Nemci navallili na Jugoslavijo, kakor je bilo nedavno že poročano v našem listu.

Mr. Bostjancich sedaj dela pri Marquette Metal Products Co., njegova soproga, ki je izučena bolničarka pa je uposlena v Glenville bolnišnici.

Članek, ki ga priobčamo danes, je Mr. Bostjancich napisal za Enakopravnost.

V teku mojega dolgoletnega prebivanja v Jugoslaviji, sem prišel do končnega prepričanja, da je mnogo boljše hoditi ravno pot, kot pa hoditi po ovinkih in se nahajati vedno na enem ter istem mestu. Seveda obstoje mnoge težave, ki so v ozki zvezi s tem "hojenjem po ravni poti", posebno če človek ima opraviti s sorto ljudi, ki imajo vse možnosti, da trdim bučam ne dajo prekoračiti meje večnega kroga. To dejstvo, pa še neka druga po vrhu, ne smejo Slovci spraviti v obup — posebno ne, če človek ima neke moralne principe in jih tudi smatra za svetinjno, katera pod nobenimi pogoji ne sme biti onesnažena.

Kar sem namreč nameraval povedati, je v najožji zvezi z jugoslovanskimi političnimi dogodki — s temi dogodki, ki so ustvarili toliko krivic in toliko grenkih izkušenj. Refleksije teh dogodkov so padli tudi med naše ljudi tu — v Ameriki. To je bila moja prva ugotovitev, ko sem brskal po našem tujaknjem tisku, od katerega sem bil precej let popolnoma odvojen. V tem tisku sem srečal stare znanke, tiste znanke tudi, za katere sem bil trdno prepričan, da so že davno mrtvi in pozabljeni. Tu in tam sem vzkliknil v globokem začudenju: "Poglej ta je pa tudi tu . . ."

Preveč bi bilo imenovati vsakega posebnosti in to mi za sedaj ni tudi namen. Teh nekoliko besed je posvečeno tistim sorojkom tu, ki žele boljše usodo jugoslovanskim narodom in se ukvarjajo z vprašanjem, če bodo ti narodi sploh nekdaj doživeli, da si ustvarijo pravični demokratični dom. Posebno sedaj, ko so na najboljši poti in imajo sočnega rodu, vzgojena v pravih krogih in primerne obnašanja.

Dr. Juan Negrin, moč velike hrabrosti, mogočnega intelekta in neomahljive značajnosti in poštenosti, ima to nesrečo, da je tujec, da je izgnan in predvsem, da je levičar. To je kombinacija, katero angleški Foreign Office—kot vemo—le redko pregleda in odpusti. To je kombinacija, katero je Churchill težko občudovati. Churchill ljubi levico le takrat, kadar se bori ob njegovi strani in pod njegovim vrhovnim poveljstvom.

je bila sicer zelo kratka, za nazaj pa se je tako strašarsko podaljšala, da je zelo malo izgleda, da bodo vsi zmožni priti tja, odkoder so prišli. Mnogi bodo že sam poskus opustili kot brezupen in ostali tam, kjer so: v samoti in brezpomembnosti starih političnih koncepcij. Kot stara marena, pozabljena nekje v kotu prazne kavarne, v kateri se je nekdaj postajala pisana družba, pa se je razšla sam Bog ve kam . . .

Ivan Bostjancich.

Janko N. Rogelj,
glavni predsednik ABZ:

Za takojšnjo pomoč

Letos sem spet dobil iz glavnega urada Ameriške bratske zveze denarno nakaznico za vsoto \$60, katero je poslal glavni tajnik, brat Anton Zbašnik. Denarni prispevek je namenjen za rezeve v domovini. Izročil sem poslano vsoto lokalnemu odboru št. 2, JPO, SS v Clevelandu, s pripombo, da se denar porabi za takojšnjo pomoč našim nesrečnim v domovini.

Vsoto 60 dolarjev so prispevali sledeči: Anton Zbašnik, \$15; Louis Champa, \$10; Frank Tomšich, \$8; Barbara Mathesa, \$6; Katherine Peshel, \$6; Elizabeth Sever, \$6; Anne Grahek, \$6, in Anne Perovshek, \$3. Hvala vsem in posebno našemu narodnemu vodji!

Enake prispevke so v glavnem uradu vsako leto potrošili za medsebojno božična darila. A sedaj, ko so nenormalni časi, naklonili so te dolarje za rezeve v domovini.

Posnemanja vredna ideja! Kot predsednik ABZ sem prejel denarne prispevke od sledečih: Na konvenciji mi je izročil delegat Joseph Matičič \$3; darovala sta Andy Poje \$1 in Joe Meden \$2, oba iz Lloydella, Pa.; Frank Rich iz Clevelanda je daroval \$25; Andrew Sprogar iz New Jersey, \$10; Mary Bavdek od društva Jutranja zvezda, št. 136 ABZ, Krayn, Pa., vsoto \$45; Jos. Lauriha, Chloride, Ariz., \$10; Jos. Turk iz Cone-maugh, Pa., mi je poslal za društvo Delavec, št. 44 SNPJ vsoto \$50; John Kershnik iz Burley, Idaho, mi je poslal enkrat \$10, vdrugič pa \$5; John Selak iz Los Angeles, Calif., je daroval \$40; sestra Mary Kershnik iz Rock Springsa, Wyo., je poslala \$15, in sestra Mary Taucher pa \$5; Matija Hribar iz Lloydella, Pa., mi je poslal \$2.

Kot predsednik ABZ sem prejel vsoto \$4,095.02 za pomožni odbor ter isto vsoto izročil lokalnemu odboru št. 2, JPO, SS v Clevelandu.

Glavni odbor Ameriške bratske zveze je sklenil, da se JPO, SS spoji ali združi z pomožnim odborom ZOJSA v New Yorku ter da se nabrani denar porabi za takojšnjo pomoč naših trpečih bratov in sester v domovini.

To se lahko stori, ker nam to pravila slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora dovoljujejo, in to se tudi lahko stori baš zato, ker so nam bili ponudeni taki pogoji, da ne bomo kršili naših izjav, katere smo dali javnosti, ko smo nabirali denar. Kdor drugače trdi, ni iskren, ali pa ima druge prikritke namene za bodočnost.

Preteklost nam je pokazala, kateri vodilni Slovenci in Slovenke v Ameriki so stali na strani trpečega in umirajočega naroda v domovini, in preteklost nam je tudi javno pokazala, kateri vodilni Slovenci v Ameriki so stali na strani domobran-

cev, izdajalcev in kvizlingov v krvaveci domovini. Zadnji so rabili Hitlerjeve besede iz Berlina: Uničiti komunizem.

Ameriška bratska zveza je bila prva skupina in podpora organizacija med Slovenci v Ameriki, ki se je potom glavnega odbora izrazila in neustrašena postavila na stran pravice in resnice, na stran svetlobe in luči, na stran revnega in malega človeka v Sloveniji—na stran Osvobodilne fronte in partizanskih oddelkov, in to je storila prav lahko naša organizacija, ker je vedno trdno stala na strani vojskujoče se Amerike in zaveznikov.

Pomožna akcija Jugoslovanskega pomožnega odbora, slovenska sekcija, naj se pridruži in spoji s pomožnim odborom ZOJSA v New Yorku. Ne bojte se bavebava, da se bo pomoč rabilo v politične namene, kar vam naglašajo tisti, ki so bili ocklja pri Slovenskem ameriškem narodnem svetu.

Čas je prišel, da se pogledamo iz oči v oči. Čemu bi še prikrivali, ko so stvari iz domovine že tako jasne, da nekdanji minister Jugoslavije, g. Snoj, priznava svoje hudo bne namere in zmote, katere je tako izrazilo zagovarjal še septembra meseca 1943 v New Yorku.

In zakaj se nekateri tako bojijo takojšnje pomoči? Bojijo se, da bi tisti, ki so se skoro štiri leta borili, prvi ne dobili potrebne pomoči.

Vse, kar sem vam pisal kot direktor publicite pri JPO, SS, sem vam pisal z enim in čistim namenom, da pomagamo našim ljudem v Sloveniji, in na tem stališču se danes stojim in ne zanikam nobene besede.

Vsako zavijanje in podtikanje, kaj sem jaz pisal, je v pomoč vsakdanjim spletkam gospoda Fotiča v Ameriki in v pomoč skrahiranim domobrancem in kvizlingom v Hitlerjevi službi.

Gospod Fotič nima rad našega iskrenega narodnega borca in pisatelja Louisa Adamiča, ki je že toliko storil za trpeči narod v domovini, zato tudi lahko veste, na kateri strani stoji Adamič, da, naš Louis Adamič, ki je prekrizal načrte "Fotičev", "Snojev," domobrancev, kvizlingov, in morebiti tudi potuhnjelih "slovenskih fašistov" v Ameriki.

To tudi danes že ve pretežna večina slovenskega naroda v Ameriki.

Zora vstaja, dan se dela!
Posnelo iz Nove Dobe, glasila Ameriške bratske zveze.

Mestne novice

VAJE ZA IGRO SMUK-SMUK

Vsi oni, ki imajo vloge za priredbo "Smuk-Smuk", ki jo priredi zbor "Jadran", so prošeni, da se gotovo udeležijo vaj, ki se vršijo v sredo ob 8. uri zvečer v Slovenskem delavskem domu, Waterloo Rd.

DIREKTORSKA SEJA

Direktorska seja, ki bo zadnja pred delniško sejo Slovenskega društvenega doma na Recher Ave., se vrši v sredo ob 8. uri zvečer. Direktorji naj bodo gotovo navzoči.

NOVI URADNIKI

Samostojno podporno društvo "Kraňj" je izvolilo sledeči odbor za leto 1945: Predsednik Math Kern, podpredsednik John Celnj, tajnik Frank Stefek, 6414 Varian Ave., HE 6181; blagajnik Frank Fende, zapisničarica Frances Pernach, nadzorniki: Joseph Kue, Joseph Drobnič in

STRIC SAM BO IZDAL 32,000,000 EXTRA RDEČIH TOČK

Največja razdaja extra rdečih točk kot kdaj poprej bo ta mesec in vsak naslednji mesec ameriškim gospodinjam po celi deželi. 32 milijonov extra rdečih približno bodo razdelili mesecni kupcem, ki jim bodo prinesli prabljeno mast v Victory kampanji za to bistveno snov za zdravilne smodnik, umetni gumij, mila, barve in za več sto drugih potrebščin na bojnem polju in na domači fronti. Za vsak funt porabljenega masla, ki jo izroči gospodinja, bo dobila dve rdeči točki. Potreba po porabljenem maslu bah je še vedno nujna. Pozivljamo žene, da shranijo vsako karkoli, vsako žlico maslobe in hranijo te dalje do končne zmage nad Nemčijo in Japonsko.

Anton Jansa. Zdravniki: F. J. Kern in Dr. Carl W. Roll. Seje se vršijo vsako drugo do v mesecu, soba št. 4, poslopje Slovenskega narodnega doma.

DOMOVINA JE DALA NI KRISTANU VISOKO PRIZNANJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

ca na narodnem polju tisti stavlja na kocko vse, kar je in vse, kar so—celo svojja ljenja za svobodo in boljše dočnost svojega naroda. enem sem se ozrl okrog sebe vprašal: Zakaj meni Naravno, delam sem, kolikor mogel in znal, ampak to je če pomislim na vse trpljenje vse žrtve, na vse delo in vse bratov in sester v osvobodnem gibanju Jugoslavije. In di to ne bi bilo veliko, ne bi leglo mnogo, če bi bil sam zato moram smatrati odlikanje, katero mi je podelil Narodni odbor kot priznanje dela ševalnega odbora in vsega dela SANSa. V tem smislu od srca zahvaljujem za odlikanje.

"Mislim, da ne pretiravam, če je SANS izpolnil svojo nalogo. Prebudil je Slovence v tej domovini na z a p e l j i v e legatske SANS je največ delal na tem se je ustanovil Zdrženje ameriških Jugoslovancov in na organizacija. SANS je bil vse prilike, da info predstavnik Zdrženih narov opravičenih željah in vseh jugoslovanskih narodov. Jaz sem bil v tem času—je—predsednik tega sveta, da to je več ali manj naš predsednik je eden, sodeluje je pa na tisoče. In zato hvaljujem Narodnemu odboru svojim, še bolj pa v imenu svojih tovarišev. In mislim lahko zagotovem brate in onkraj morja, da tudi v bo ne bomo odnehali, ampak kolikor nam dopuščajo naše čisti, delaj za skupni cilj: polno zmago nad fašizmom in mir, ki bo zgrajen na temeljih, za bratstvo vseh narodov, ki resnično ljubijo svobodo. Prepričani smo, da se slovani niso tako junaško v hajtejšjih okoliščinah zal Trdno verujemo, da bo Jugovija po vojni taka, kakršna narod, federativna in edinoma, demokratična in svobodna, pravilna vsem svojim delom v tem velika in cenjena v svobodnih narodov vsega sveta. Da ste mi zdravi, brate sestre!

"Naprej do zmage!
"Smrt fašizmu! Svoboda rodu!
"Vaš stari brat,
"Etbin Kristič"

Kupujte vojne bonde in vojne valne znamke, da bo čimprej osiše in vse, kar oni predstavljajo

Slovenski ameriški narodni svet

3935 W. 26th Street, Chicago 23, Ill.

Na zadnji (prvi) konvenciji SANS, ki se je vršila 2. in 3. sept. 1944 v Clevelandu, so bili izvoljeni sledeči uradniki, gl. odborniki in člani širšega odbora:

ČASTNI ČLANI:
 Častni predsednik: LOUIS ADAMIC, Milford, N. J.
 Častna podpredsednica: MARIE PRISLAND, 1034 Dillingham Avenue, Sheboygan, Wis.
 Častni član: DR. F. J. Kern, 6233 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

ČLANI EKSEKUTIVE:
 Predsednik: ETBIN KRISTAN, 23 Beechtree St., Grand Haven, Mich.
 1. podpredsednik: JANKO N. ROGELJ, 6208 Schade Ave., Cleveland 3, O.
 2. podpredsednik: FRED A. VIDER, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Illinois.
 Tajnik: MIRKO G. KUHEL, 3935 W. 26th St., Chicago 23, Ill.
 Blagajnik: VINCENT CAINKAR, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill.
 Zapisnikar: JACOB ZUPAN, 1400 So. Lombard Ave., Berwyn, Ill.
 Člani:
 LEO JURJOVEC, 1840 W. 22nd Pl., Chicago 8, Ill.
 ANTON KRAPENC, 1636 W. 21st Pl., Chicago 8, Ill.
 LEOPOLD KUSHLAN, 6409 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
 ALBINA NOVAK, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.
 FRANK ZAITZ, 2301 So. Lawndale Ave., Chicago 23, Ill.

NADZORNI ODBOR:
 Predsednik, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 JOSIE ZAKRAJSEK, 7603 Cornelia Ave., Cleveland 3, Ohio.
 JOSEPH ZAVERTEK, 399 Tenafly Rd., Englewood, N. J.

SIRSI ODBOR:
 ANTON DEBEVC, 1930 So. 15th St., Sheboygan, Wis.
 JOSEPH F. DURN, 15605 Waterloo Rd., Cleveland 19, Ohio.
 JOSEPHINE ERJAVEC, 527 No. Chicago St., Joliet, Ill.
 THERESA GERZEL, 334 Erie Ave., W. Aliquippa, Pa.
 ANTON HORZEN, Route No. 4, Princeton, Ill.
 ANTHONY JERSIN, 4676 Washington St., Denver, Colo.
 REV. MATH KEBE, 223-37th St., Pittsburgh 1, Pa.
 FRANK KLUNE, 604-3rd St., N. W., Chisholm, Minn.
 HELENA KUSAR, 1936 So. Kenilworth Ave., Berwyn, Ill.
 KATHERINE KRANZ, 17838 Hawthorne Ave., Detroit 3, Mich.
 JOHN KVARTICH, 411 Station St., Bridgeville, Pa.
 JOHN POLLOCK, 24465 Lakeland Blvd., Noble, Ohio.
 LUDVIK MUTZ, 364 Menahan St., Brooklyn, N. Y.
 ANTOINETTE SIMICICH, 1091 Addison Rd., Cleveland 3, Ohio.
 THERESA SPECK, 4658 Rosa Ave., St. Louis 16, Mo.
 VALENTINE STROI, 1040 N. Holmes Ave., Indianapolis, Ind.
 JOHN M. STONICH, 1634 Cedar St., Pueblo, Colo.
 ANDREW VIDRICH, 706 Forest Ave., Johnstown, Pa.
 ANTON ZBASNIK, A. F. U. Bldg., Ely, Minn.
 JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., No. Chicago, Ill.

LEPI STRIČEK

BEL-AMI

Francoski pisal — GUÝ DE MAUPASSANT

Prevel — OTON ŽUPANČIČ

(Nadaljevanje)

Sama sta bila, mladi mož in mlada žena, poleg njega, ki ga ni bilo več. Gledala sta ga zanišljena, brez besed.

Georges, ki ga je vznemirjal prikupni obraz, ki je neopazno prestano opazoval. Ta koščeni obraz, ki je bil videti ob plapolajoči luči še bolj vdrt, mu je namilil in vlekel nase duh in oči, in jih ni mogel odtegniti od njega. To je njegov prijatelj, Charles Forestier, ki je še večkrat z njim govoril! Kako čudno in grozno, to popolno uničenje živlega bitja! O, sedaj se spominjal besed Norberta

V BLAG SPOMIN
 PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA, SINA IN BRATA

Anthony J. Koprivec

je v najlepših letih že moral zapustiti svoje drage in je za vedno zaspal dne 13. januarja 1943.

Dve leti je že minulo, kar zapustil si naš dom, mi pa ne moremo biti veseli, ker so žalostni spomini za nas.

Misel na Tebe, predragi, večkrat pristi tih solze v oči, v miru božjem sladko počivaj in prosil pri Bogu za nas.

Žalujoči ostali:
 SOPROGA IN HČERE
 STARIŠI BRATJE IN SESTRE.
 Cleveland, O., 16. Jan., 1945.

zumno in krasno družico! Kako sta se seznanila? Kako se je ona vdala, ona, da je vzela tega preprednega, ubogega fanta? In kako, da je nazadnje iz njega vendarle nekaj napravila?

Potem je pomislil na vse skrivnosti v ljudeh. Spomnil se je, kaj so si šepetali o grofu de Vaudrec, ki ji je baje dal doto in jo omožil.

Kaj kani storiti sedaj? Koga bo vzela? Poslanca, kakor je menila gospa de Marelle, ali pustolovca, ki si hoče skovati bodočnosti, kakega Forestierja boljše vrste? Ima li kake namele in načrte! A zakaj se briga on za to, kaj bo ona storila? Tako se je vprašal in je zapazil, da izvira njegov nepokoj iz ene tistih nedoločnih, tajnih misli, ki si jih človek samemu sebi prikriva, in ki jim pride na sled samo, kadar rije prav globoko po svoji duši.

Res, zakaj je ne bi poskusil sam pridobiti? Kako močan bi bil z njo, kako silen! Kako hitro bi napredoval, kako daleč bi prišel, in kako varno bi hodil!

In zakaj naj se mu ne bi posrečilo? Vedel je dobro, da ji je všeč, in da čuti zanj več nego navadno simpatijo, tiste vrste nagnenja, ki se porodi med dvema sorodnima naturama, in izhaja iz medsebojne privlačnosti pa tudi iz neme zavesti neke sokrivde. Vedela je, da je prebrisan, odločen in žilav; lahko mu je zaupala.

Ali ga ni prosila, da naj pride v teh težkih okoliščinah? In zakaj ga je poklicala? Ali ne bi smel videti v tem neke vrste izbor, priznanje in migljaj? Ako se je spomnila njega ravno v trenutkih, ko je imela postati vdova, je nemara mislila s tem na tistega, ki naj postane njen novi drug in zaveznik.

In nestrpnost ga je prijala, da bi to vedel, da bi jo prašal, da bi spoznal njene namere. Po jutrnjem bo moral oditi, ker pač ne more stanovati sam z mlado ženo v tej hiši. Torej se je treba podvzati, treba je še pred odhodom v Pariz spretno in obzirno zalezti njene naklepe, da ne pride prej domov, kjer bi se dala pregovoriti mogoče komu drugemu, in bi se z njim nepreklicno zvezala.

V sobi je bilo popolnoma tiho; slišati je bilo samo nihalo, ki je bilo na kaminu svoj kovinski, enakomerni tik-tak.

Zamrmral je:
 "Gotovo ste zelo trudni?"
 Odgovorila je:
 "Že, a še bolj sem potrta."
 Začudila sta se svojemu gla-

su, ki je čudno zvenel v tem otožnem prostoru. In nenadoma sta se ozrla mrliču v obraz, kakor bi pričakovala, da se bo zganil, kakor se je par ur prej, ker ju je slišal govoriti.

Duroy je povzel: "O, to je težak udarec za vas, in tako popolna preemba v vašem življenju, resničen prevrat za vaše srce in vse vaše razmere."

Globoko je vzdihnila, ne da bi odgovorila.

Nadaljeval je:
 "Hudo je pač mladi ženi, biti sami, kakor boste vi sedaj."
 Potem je utihnil. Ona ni dejala ničesar. On je zajeljal: "Za vse slučaje pa veste, kako zavezo sva sklenila. Razpolažite z menoj, kakor vam je drago. Na uslugo sem vam."
 Prožila mu je roko in ga je pogledala z enim tistih melanholičnih in sladkih pogledov, ki nas do mozga pretrese:

"Hvala vam, tako ste dobri, tako vrlji. Če bi se upala, in če bi premogla kaj za vas, bi vam tudi jaz rekla: Zanesite se name."

Prijel jo je bil za roko, in jo je pridržal v svoji; stiskal jo je in vroča želja ga je obsla, da bi jo poljubil. Nazadnje se je osmelil, približal jo je počasi k svojim ustom, in dolgo je držal mehko, malo toplo, vročično in duhtečo kožo na svoje ustnice.

Potem pa, ko je začutil, da bo ta prijateljska ljubeznivost predolgo trajala, je to drobnoročno spretno izpustil. Mlada žena jo je polagoma potegnila na svoje koleno in je resno spregovorila:

"Da, močno sama bom, a skušala bom ostati pogumna."
 Ni vedel, kako bi ji dopovedal, da bi bil srečen, presrečen, če bi jo dobil on za ženo. Seveda ji ni utegnil tega sedaj reči, na tem mestu, vpriči tega mrliča; vendar bi lahko našel katero tistih dvoumnih, primerljivih in spretno zloženih fraz, ki skrivajo za besedami drugi pomen in izrazijo vse, kar hočeš, s preudarjenim migljajem od strani.

A to truplo ga je motilo, to otrplo truplo, stegnjeno pred njima, ki ga je čutil on med njima. Sploh pa se mu je zdelo že nekaj časa, kakor da se razširja po zraku v zaprti sobi sumljiv duh, zaduh po trohno-bi, ki prihaja iz teh razpadajočih prs, prvi diš gnilobe, ki ga puhnejo ubogi mrlič in odra svojem sorodnikom, bedecim poleg njih, strahoviti diš, s katerim bodo kmalu napolnili votlino svoje krste.

V BLAG SPOMIN
 PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

JOSEPH HROVAT

ki je v Bogu mirno za vedno zaspal in nas zapustil dne 16. januarja 1944.

Dragi soprog in preljubljeni oče, prezgodaj odšel si od nas, prebrida je žalost polnila srce, ko ugasil je za vedno so Tvoje oči. Hladna Te zemlja že eno leto pokriva, mirno in sladko v grobu zdaj spliš, luč naj nbeška za vedno Ti sije, v sladkem spominu nam bodeš vsak čas.

Žalujoči ostali:
 KATINA HROVAT soproga,
 JOSEPH sin,
 MARY, FRANCES, ANGELA, VERA in JANE, hčere.
 Cleveland, O., 16. Jan., 1945.

Duroy je prašal:
 "Ali smem okno malo odpreti? Zdi se mi, da je zrak pokvarjen."
 "Odgovorila je:
 "Le, le. Tudi jaz sem že zapazila."
 Stopil je k oknu in ga je odprl. Vsa vonjiva svežost nočnega zraka je zaplala v sobo, da sta nemirno zaplapolala plamena sveč, prižganih poleg postelje. Luna je lila kakor prejšnji večer svojo svetlobo, mirno luč po zidovju belih vil in po širni, blesteči morški gladini. Duroy je dihal z napetimi pljučci, burno so ga navdale nade, bilo mu je, kakor bi ga dvigalo drhteče pričakovanje bližajoče se sreče.

Okrenil se je. — "Pridite no, in navijte se malo hladu," je rekel, "čudovita noč je."
 Mirno je prišla in se je naslonila poleg njega.

Potem je potihem zamrmral: "Poslušajte me, in razumite prav, kar hočem povedati. Predvsem se nikar ne hudujte, da vam govorim o taki stvari v takem trenutku, a pojutrišnjem se poslovim od vas, in ko se vrnete vi v Pariz, bi bilo nemara že prepozno. . . Jaz sem navaden siromak brez denarja, svoje stališče si moram še le utrditi, to veste sami. Krepko voljo imam, in kakor mislim, tudi nekoliko razuma, in na poti sem, na pravi poti. S človekom, ki se je do česa priboril, veste, pri čem ste; pri začetniku pa se nikoli ne ve, kako kane. A bodisi tako ali tako. Sicer pa sem vam rekel nekoč pri vas, da bi bil moj najslajši sen, oženiti se s tako žensko, kakoršni ste vi. In danes vam ponavljam to svojo željo. Nikar mi ne odgovorite. Dovolite, da nadalju-

jem. Nikakor se ne obračam s prašanjem na vas. Ne kraj ne čas ni po tem. Samo do tega mi je, da bi vedeli, da me lahko osrečite z eno samo besedo, da lahko dobite v meni bratovskega prijatelja, ali, ako vas je volja, tudi moža, zakaj moje srce je vaše in ves stojim za vas. Nočem, da bi mi odgovorili sedaj; tudi nočem, da bi tukaj še nadalje o tem govorila. V Parizu, ko se zopet vidiva, mi razodenete, za kaj ste se odločili. Dotlej pa niti besede več, kaj ne?"

To je govoril, ne da bi gledal vanjo, kakor da je sejal svoje besede pred se v noč. In ona kakor da ni slišala, tako nepremična je ostala; tudi ona je strmela z motnim očesom pred se, v belo pokrajino v mesečini.

Dolgo sta ostala drug poleg drugega, komolec ob komolcu, molče v misli zatopljena.

Nato je mlada žena zamrmrala: "Malo hladno je" — obrnila se je in stopila k postelji. On je šel za njo.

Ko se je približal mrliču, je zapazil, da ima Forestier res že duh; odmaknil je svoj naslanjač, zakaj, dolgo ne bi bil prenesel tega zadaha po gnilobi. Dejal je: "Jutri rano ga bo treba tako-zabiti."

Odgovorila je:
 "Da, da, sem že naročila; okoli osmih pride mizar."
 In ko je Duroy vzdihnil: "Revček!" se je izvil tudi njej dolg vzdih otožne vdanosti.

Sedaj sta ga že bolj poredkoma gledala, ker sta se bila že privadila misli, da je premijal,

V BLAG SPOMIN
 OSME OBLETNICE SMRTI NAŠEGA ISKREN O LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Victor Opaskar

ki ga je tako nepričakovano dohitela nesreča in nas je moral prenežno za zapustiti dne 16. januarja 1937.

Osem let v hladnem grobu soprog in oče že počiva. Toda v sredini našega srca Tvoj spomin živi ljubeč. Večni Bog Ti daj plačilo, spavaj v grobu zdaj sladko.

Žalujoči ostali:
 AGNES OPASKAR, soproga,
 ALBINA RICHTER, hči,
 VICTOR, sin.
 Cleveland, O., 16. Jan., 1945.

Naznanilo in zahvala

Globoko potrni naznanjamo, da nas je vojni department obvestil, da je podlegel sovražni krogli naš ljubljeni soprog, sin in brat

1919 1944

PFC. LUDWIG F. LAURICH

Padel je za domovino v boju z naciji nekje v Franciji, dne 12. novembra 1944 leta. Star je bil 25 let. Rojen je bil v Clevelandu 25. decembra 1919 leta.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem sorodnikom in prijateljem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir duši pokojnika. Srčna hvala vsem, ki so poslali pismene ali brzojavne izraze sožalja.

Globoko zahvalo izrekamo Mons. Vitus Hribarju za opravljeno slovesno sv. mašo zadušnico, kakor tudi Rev. Celesniku in Rev. Tomecu za asistenco pri sv. maši.

Danes je poteklo dve leti odkar sva si prisegla zvestobo pred altarjem. In danes po kratkih dveh letih počivaš daleč tam v tuji zemlji. Naša srca pa plakajo vsaj si nam bil vsem tako drag. Edina tolažba nam je, da se snidemo enkrat na kraju večnega miru in blaženstva.

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
 kjer ni uraku, kjer ni noči;
 Tam solnce sreče ti ne ugasne,
 resnice solnce ne stenni. . .*

*Gledaje sliko tvoje sreče;
 in vroč blag Tvoj obraz;
 Iz duše vzdihem koperneče,
 'naj grem, naj grem s Teboj še jaz!'*

Žalujoči ostali:
 FRANCES, soproga
 ANTON in MARY LAURICH, oče in mati
 ANTHONY in JOHN brata
 MRS. ANNA KOVAC, MARY, MRS. ANTONIA ST. JAMES, sestre;
 FRANK SLOSAR, tast.

PET LET POZNEJE

LOJZE JERANČIČ

(Iz dnevnika odpuščenega kaznjenca)

(Nadaljevanje)

Kot prva priča je bila zaslišana Fanči II. Povedala je, kar je vedela o zadnjem večeru. Nato so klicali vse že navedene priče. Naša služkinja je morala poročati o stanju čevljev, ki sem jih imel na nogah med 31. marcem in 1. aprilom. Rekla je, da niso bili baš blatni, a tudi taki ne, kakor da bi jih bil že kdo pred njo očistil. Vajenka iz domače trgovine je povedala, kaj sem ji bil naročil dne 1. aprila zjutraj glede škatle sladkorčkov za Petkovskovo. Originalna je bila zaprisega in pričevanje dveh vojakov-muslimanov, ki sta bila tisto noč na straži pred vhodi v artilerijsko vojašnico in sta baje čula smrtni krik napadene blagajničarke.

Ko je bil potem še enkrat zaslišan "mali svedok", me je vprašal predsednik, kaj pravim k njegovi izjavi.

"Priča se zanesljivo moti," sem mirno odvrnil. "Utegnil me je videti v družbi Petkovškove, a na mestu, ki ga naveda, nikakor ne!"

Pozvali so "najboljšega prijatelja". Prisegel je in nato dejal, da nisem bil izgovoril tistih besed, ki jih vsebuje njegova izjava, podana na policiji.

Končno so prišli na vrsto Fančini sorodniki, ki so izjavili, da jim je bilo znano najino razmerje. Zanimivo je bilo, kar je pravila neka sestanovalka rajne:

"Zadnjega marca popoldne, ko se je Fanči odpravljala z doma, je gledala Jerančičevo sliko in jo poljubljala. Potem jo je pokazala meni. Spremila sem Faniko do veznega praga, a v roko mi ni hotela seči. Odsšla je brez običajnega slovesa." "Gospa s punčco" popoldne ni bilo, dasi ji je bil predsednik naročil, da mora priti z dekletcem. Poslali so slugo trikrat na dom, a je bilo vselej zaprto. Nazadnje se je vrnil s poročilom, da je priča nekam odpotovala.

Sledilo je čitanje zasliševalnih zapisnikov in pismenih izjav nenavzočih prič. V zabavno učinkujočem slogu je bilo sestavljeno poročilo čuvajev policijskih zaporov, ki sta ob neki priliki želela prepričati predstojnike o svojih stilističnih zmognostih. Poročilo je pričenojajo z značilnimi besedami: "Arestant Jerančič . . ." Policista sta obveščala načelnika kriminalne policije o mojem vedenju v zaporu.

O samokresu, ki je ležal poleg obleke, je policija poročala, da je last nekega vojaka, ki ga je kupil pri starinarju ravno dne 31. marca. Izkazalo se je, da je bil mož usodno noč v vojašnici in ni porabil še nobenega od kupljenih nabojev.

Med presledki je prihajal zagovornik k meni, da sva se posvetovala še o tem in onem. Rekel je, da nikakor ne smem sprejeti kazni, če bom obsojen, ampak prepustiti njemu, da si pridrži zakonito dovoljeni rok za premišljanje.

Ob pol osmih zvečer je prošil starešina porotnikov za daljšo prekinitev obravnave,

češ, da so porotniki utrujeni in potrebni okrepčila. Predsednik je nato odgodil nadaljevanje na deveto uro.

V bojazni za težko priborjene prostore, občinstvo ni zapustilo dvorane. Ljudje so rajši vztrajali v tesnem položaju, nego da bi bili prikrajšani za užitek, ki so si ga obetali od velenimive razprave.

S paznikom sva odšla medtem v celico, kjer me je čakala večerja, a se je nisem dotaknil, ker je bila mrzla. Odložil sem suknič in se zleknil na posteljo. Tako "udobnega" odmora si menda sam starejšina porotnikov ni mogel privoščiti. Celica je bila razsvetljena, po jetnišnici je kraljevala nočna tihoča. Nisem si mogel ustvariti nobene slutnje, kakšen bo konec. Zagovornik me je sicer ves čas tolašil, da ne bo "nič hudega", a radi smole, ki sem jo imel, sem postal neverjeten Tomaž in skrajno nezaupen.

Po preteku slabe ure me je prišel paznik iskat. Ker so bila vsa dvoriščna vrata že zaprta, me je vodil skozi sprejemno pisarno v vežo, da bi prišla mimo glavnega jetnišničnega vhoda nazaj na ozki hodnik k malim kabinam. V veži pa sva naletela na živahen vrvež. Nadzornik straže in nadpaznik sta se prerekala z ljudmi, ki so silili po tej poti v porotno dvorano. Nekdo se je bil namreč poslužil zvižgače in pozvonil pri vhodu. Vrata je odprl in vprašal neznanca, kaj želi.

"Porotnik sem in ne morem pri glavnih vratih noter, ker jih oblega množica ljudi," je oni kratko pojasnil. Vrata se je s primernim spoštovanjem umaknil, a za "porotnikom" se je pognalo kar deset do dvajset takih, ki bi bili radi deležni uspehov "porotnikov" prekanjenosti. Takrat se je vratarju posvetilo. Planil je k vratom, ki vodijo v sodne prostore in jih junaško zastražil. Hrup je postajal vedno večji in je naposled privabil nadzornika ter nadpaznika, ki sta nemudoma stopila "v akcijo" z vso svojo avtoriteto. Jedva jim je uspelo prepričati nasilneže, "da to nikakor ne gre, da itd."

Ko je bilo "ozračje čisto" sva s spremljevalcem prodirala dalje. Prišedši h kabinam, me ni zaprl, ampak dovolil, da sem sedel zraven njega na klopi.

"Vse me boli od samega sedenja," je pričel zdihovati. "Pa še me zanima ne vsa stvar povrh! Saj to ni nič posebnega, če se imata dva rada in pride potem med njima kaj narobe. Ljubezen je bila, ljubezen še bo, ko tebe in mene na svetu ne bo," je modroval in privzdigoval zdaj eno, zdaj drugo ramo, kar je zelo smešno učinkovalo.

"Veste," je nadaljeval, "mene zanimajo take obravnave, kjer gre za kako večjo tatvino. Tata zelo rad poslušam, ko pripoveduje, kako je kaj ukradel in potem skrtil. Oj, to vam je bilo véasih zabave in smeha!" In povedal je zgodbo o poštenjakoviču, ki je nasamaril kmeta za konja in voz . . .

Naposled so me pozvali v dvorano. Pokvarjen, dušljiv znak

mi je planil nasproti, da mi je postalo skoro slabo. Sedel sem na zatožno klopi in poslušal nadaljne izjave odsotnih prič, ki jih je čital isti sodnik kot prej. Nenadoma so se odprla stranska vrata in v dvorano je stopil gospod z dvema kaznjencema, ki sta nosila dolgo lestvo. Prislonila sta jo k oknom in eden je zlezal gori ter odprl. Odbravajoče je zašumelo po dvorani. Skozi okna se je začel valiti osvežujoč, prijetnohladen zrak. Zazdelo se mi je, da so še luči na električnem lestencu. Prerad menoj zažarele bolj veselo in svetlejšje.

Motril sem zdaj predsednika v velikem, lepem naslanjaču, zdaj državnega pravdnika, ki si je neprestano popravljal nosnik ter od časa do časa s kratkim svinčnikom nekaj beležil. V gumbici mu je žarel bohotno razcveten nagelj.

Z zanimanjem sem poslušal sodnika, ki je čital, kakšne primere navajajo priče za strel, ki so ga čule. Prebivalcema kolibe se je zdelo, kot da je nekdo vrigel kamen na streho. Krika nista čula nobenega. Drugi zopet pravi, da je bilo čuti, kot da je nekdo preklal poleno. Nekdo je mislil, da se je v bližini podrla skladvonca drv. Tretji je menil, da skačejo miši po podstrešju in da so kaj preobrnila itd. Le "mali svedok" je popolnoma razločno čul strel ter je takoj vedel, da je nekdo ustrelil iz samokresa.

Ko je bilo dokazovanja konec, se je dvignil državni pravdnik in z grmečim glasom povzel besedo. Govoril je približno takole:

"Gospodje porotniki! Vse te množice ljudstva, ki so danes napolnile porotno dvorano do zadnjega kotička in one, ki oblegajo v tej uri vhode sodišča, so jasen dokaz, kako živo je zainteresiran pravni čut javnosti na tem, ali je Jerančič morilec mlade Fanike Petkovškove, ali ne. In prav to ljudstvo je pred pol leta sspremljalo to ubogo in razmesarjeno žrtev na njeni zadnji poti. Da vam bo, gospodje porotniki, lažje presoditi ta vnebovpijoči zločin in izreči sodbo, si oglejmo najvažnejše posameznosti krvave drame na Vodovodni cesti.

Še ne dvajsetletni mladenič Alojzij Jerančič, se je seznanil z neizkušeno deklico in se polastil njenega srca. Zaupala je njegovim črnim očem, ker ni slutila, kakšne misli se predejo za temi očmi. Tisto uro, ko je Jerančič začutil, da mu je lepa Fanika naklonjena, je bil njegov pustolovski načrt gotov in začel se je preračunano pripravljati, kako bi ga izvedel. Začel je z vlogo galantnega kavalirja, ki pošilja svoji oboževanki rože. Pošilja ji pisma, polna sladko zvenceh fraz, ki jim, žal, ženska nerazsodnost in napačna zaupljivost tolikokrat na-

sedeta. — Vodi jo v gledališče, jo v avtomobilu spremlja domov, jaše visoko na konju in se bahavo razkazuje pred njo, samo da bi jo s svojo velikopoteznostjo omamili ter tem lažje dosegel svoj nizki namen. Ta gizdalin! In glejte! Naša Fanika ga občuduje, ogleduje ga s svojimi očmi samo na solnčni strani. Premalo pozna svet in življenje, da bi mogla predrtni tudi v senčno plat človeka. Zato ni opazila, kako plete ljubimec okoli nje mrežo in se pripravlja, da bi jo zadrnil. Prava nesreča, res, za ubogo žrtev, da se je zaljubila v tega — demona.

Tenni so njegovi naklepi, zato se izogiblje dne in izbere noč, da zgrabi svojo žrtev za vrat.

Približal se je 31. marec in z njim god nič hudega sluteče deklice. Svoji prijateljici je zapala v otroški preprostosti, da pričakuje od njega lepo vezilo. Kakor otrok pisane igrače, se je veselilo njeno čisto srce idealnih dokazov ljubezni od svojega fanta.

Opomini glede racijoniranja

Meso, sir, maslo, konzervirane ribe in mleko

Rdeče znamke 2-5 do X-5, vsaka za 10 pointov, so veljavne za nedoločen čas. Uničite rdeče znamke od A-8 do P-5 takoj.

Procesirana jedila
Modre znamke X-5, Y-5, Z-5 in A-2 do G-2 so veljavne, vsaka za 10 pointov za nedoločen čas. Takoj uničite neveljavne modre znamke A-8 do W-5.

Sladkor
Sladkorna znamka št. 34 za 5 funtov sladkorja je veljavna za nedoločen čas. Uničite takoj sladkorne znamke 30, 31, 32, 33, 40 in vse kupone za sladkor za vkuhanje.

Čevlji
Znamke št. 1, 2 in 3 z zrako-

Mike's Life Saved

The dollars and dimes contributed to the March of Dimes, January 14-31, will help to save others as they did two-year-old Michael Sullivan at St. Louis hospital, operated for infantile paralysis cases.

plovom v knjižnici št. 3 so veljavne do preklica.

Gasolin

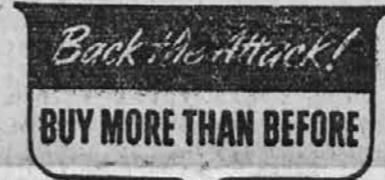
Znamka A-14 je veljavna za štiri galone gasolina do 21. marca. Znamke B-5, B-6, C-5 in C-6 so veljavne vsaka za pet galonov gasolina za nedoločen čas. Na licu kupona je treba takoj napisati ime države in licenčno številko. Pri prošnji za dodatno količino gasolina je treba navesti rekord prevoženih milj.

Tajerji

Inspekcija tajerjev ni zahtevana razen pri zaposlitvi za nove tajerje. Na vozilih za komercialne svrhe je obvezna inspekcija tajerjev vsakih šest mesecev ali ko se prevozi 5,000 milj, katero je pač prvo.

Kurilno olje

Znamke zadnje sezone št. 4 in 5 ter nove sezone št. 1, 2, in 3 so sedaj veljavne, vsaka za 10 galonov.

Podprimo borbo Amerike za demokracijo in svobodo sveta z nakupom vojnih bondov in vojno-varčevalnih znamk!

Gen. Arnold Welcomes Bong Home

Gen. H. H. Arnold, commanding general of the U. S. army air forces, is shown as he welcomed Maj. Richard Bong, who has just returned from the southwest Pacific. This is first photo of General Arnold wearing his new five star insignia, denoting his rank of "General of the Armies." Bong is still leading ace of war.

Tribesmen Build Road Through West China

Centuries of independence has produced the pride and courage shown on the face of this Yi tribesman, lower left, who is among those rushing completion of the Sikang-Assam road in West China to Burma. Upper left, shows the tribesmen cutting through the solid granite. Upper right, they hold reveille. Lower right, some of the workers take time off to listen to the daily Chinese lessons given them.

Za delavce Za delavce

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE ŽENSKE ZA OSKRBNICE

za poslopja v downtownu
Polni čas šest večerov v tednu
od 5.10 pop. do 1.40 zj.
Najboljša plača od ure v mestu — Stalno delo
Zahteva se izkaz državljanstva — Zglasite se
Employment Office, 700 Prospect Ave., soba 901
od 8. zj. do 5. pop. dnevno razven ob nedeljah
The Ohio Bell Telephone Co.

Tovarniški delavci

PRESS HANDS
MACHINE OPERATORJI

Delavci za splošna tovarniška dela

Dobra plača od ure in overtime

J & L Steel Barrel Co.

8806 Crane Ave.
En blok južno od Union

Mali oglasi

B. J. RADIO SERVICE

1363 E. 45 St. HE. 3028
Prvovrstna popravila na vseh vrst radio aparatih

WAR BONDS in Action

Gen. Kreuger, Gen. Kenny and Gen. Sutherland discuss invasion plans on one of the Philippine Islands. They consider the vast quantity of munitions that War Bonds buy and which make possible the advance of our armed forces.
U. S. Treasury Department

VAŠI ČEVLJI

bodo zgledali kot novi, ako jih oddaste v popravilo zanesljivemu čevljarju, ki vedno izvrši prvovrstno delo.

Frank Marzlikar

16131 St. Clair Ave.

ZA SKLEPNIH MIŠIČAH PITAJTE

PAIN-EXPELLER

Od 1867 god . . .
Zanesljiv liniment familijeni

Nov 9x12 Congoleum Rug

\$2.95
JACK BELKIN
1699 E. 55 St., nasproti Payne

Oglašajte v . . . Enakopravnosti

Ženske za čiščenje
Stalno delo
Od 11:30 zvečer do 6 zjutraj
Zglasite se popoldne ali zvečer
Hippodrome Theatre
720 Euclid Ave.

TEŽAK

10 URNI DNEVNI ŠT.
Plača od ure in overtime
Morate biti državljani

American Stove

1834 EAST 40th ST.
Hough ali Wade Park bl.

TOOL & DIE MAKER

Delo na benču na cavity
Impression Dies
Plača od ure in overtime

MAŠINISTI

za vsa dela
Jig & Fixture Work
Plača od ure in overtime

TURRET LATHE OPERATORJI

na No. 4 in No. 5
Warner & Swasey Machine
Delo od kosa
Zglasite se pri

Steel Improvement

& Forge Co.
970 E. 64 St.

DOVOLJENO NAM JE

TI DELAVCE PRI VSE
Potrebujemo moške
PARTS STOCK
SHIPPING
RECEIVING
in
PREKLADANJE
MATERIJAL

OLIVER CO.

nasledniki
THE CLEVELAND TRADING
CO.
19300 Euclid Ave.

Lathe operator

Toolmakers
in Tool mašin
Arc welder

NOČNO DELO

Visoka plača od ure
nusa za nočno delo

THE YOD COMPAN

5500 Walworth Ave.
(2 cesti južno od Lorain
W. 53 St.)

Službo oskrbnika

razpisuje Slovenski narodni dom na St. Clair Ave.
Stalna služba, prosto stanovanje s kurjavo in razsvetljavo, in s primerno dobro plačo. Kdor bi rad to službo, naj se pismeno prikladi in navede svoje zmognosti pri tajniku Doma na 6409 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.